

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Pârâte: Comisia Europeană și Uniunea Europeană, reprezentată în această cauză de Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 iunie 2013 în cauza R 1308/2012-5 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 355 527, marca verbală: SUBSCRIBE și a Deciziei anterioare a Departamentului pentru mărci al OAPI din 22 mai 2012, în măsura în care prin aceasta s-a refuzat acordarea protecției mărcii;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „SUBSCRIBE” pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 355 527

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 83 din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu principiul egalității de tratament, precum și cu articolele 6 și 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, astfel cum a fost modificată prin Protocolul nr. 11, care a intrat în vigoare la 1 noiembrie 1998;
- încălcarea articolului 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 5 august 2013 — T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia

(Cauza T-411/13)

(2013/C 274/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: T & L Sugars (Londra, Regatul Unit) și Sidul Açúcares Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (reprezentanți: D. Waelbroeck, avocat, și D. Slater, Solicitor)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea unei serii de regulamente ale Comisiei care penalizează rafinăriile de zahăr din trestie de zahăr sub aspectul concurenței, și anume i) Regulamentele nr. 505/2013 ⁽¹⁾ și 629/2013 ⁽²⁾ de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2012/2013 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă; ii) Regulamentele nr. 574/2013 ⁽³⁾ și 677/2013 ⁽⁴⁾ de stabilire a coeficientului de atribuire pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii cu taxă pe excedent redusă și iii) Regulamentul nr. 460/2013 ⁽⁵⁾ privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a treia invitație parțială de participare la licitație și Regulamentul 542/2013 ⁽⁶⁾ privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a patra invitație parțială de participare la licitație; și constatarea ca admisibilă și fondată a excepției de nelegalitate în temeiul articolului 277 TFUE împotriva Regulamentului nr. 36/2013 ⁽⁷⁾ de deschidere a unei invitații permanente de participare la licitație pentru importurile de zahăr încadrat la codurile NC 1701 14 10 și 1701 99 10 cu taxă vamală redusă;

- cu titlu subsidiar, declararea admisibilității și a temeiniciei excepției de nelegalitate, întemeiată pe articolul 277 TFUE, invocate împotriva Regulamentelor 505/2013 și 629/2013;

- declararea nelegalității, în temeiul articolului 277 TFUE, a articolului 186 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ⁽⁸⁾ în măsura în care acestea nu transpun corect dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 ⁽⁹⁾;

- obligarea Uniunii Europene, reprezentată de Comisie, la repararea oricărui prejudiciu suferit de reclamante ca urmare a încălcării de către Comisie a obligațiilor sale legale și stabilirea cuantumului reparației pentru prejudiciul suferit de reclamante în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2013 și 30 iunie 2013 la suma de 42 261 036 EUR, la care se adaugă orice pierderi curente suferite de reclamante ulterior acestei perioade sau orice altă sumă care reflectă prejudiciul suferit sau care urmează să fie suferit de reclamante, astfel cum va fi dovedit ulterior de acestea în cursul prezentei proceduri, în special pentru a lua în considerare în mod corespunzător orice prejudiciu viitor, toate sumele menționate mai sus urmând a fi majorate cu dobânzi de la data pronunțării hotărârii Tribunalului până la momentul plății efective;

- obligarea Comisiei la plata tuturor costurilor și cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării deoarece, pe de o parte, Regulamentele 505/2013 și 629/2013 prevăd o taxă pe excedent fixă, general aplicabilă, de 177 EUR și de 148 EUR/tonă — cu alte cuvinte mai puțin de jumătate din valoarea obișnuită de 500 EUR/tonă — aplicabilă unei cantități specifice (un total de 300 000 de tone) de zahăr, împărțită în mod egal doar între producătorii de zahăr din sfeclă solicitanți. Pe de altă parte, Regulamentul (UE) nr. 36/2013 prevede o taxă vamală necunoscută, imprevizibilă, aplicabilă doar adjudecatarilor (care pot fi rafinării de trestie, producători de zahăr din sfeclă sau orice altă terță parte) și într-un quantum total neprecizat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007/inexistența unui temei juridic corespunzător, întrucât, în ceea ce privește Regulamentele (UE) nr. 505/2013 și nr. 629/2013, Comisia nu are niciun fel de competență de a majora cotele, ci dimpotrivă, trebuie să impună taxe ridicate și disuasive pentru introducerea pe piața UE a zahărului peste cotă. În ceea ce privește licitațiile fiscale, în mod clar Comisia nu are împuternicirea sau competența de a adopta acest tip de măsură, care nu a fost niciodată avută în vedere în legislația de bază.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice, întrucât Comisia a creat un sistem în care taxele vamale nu sunt previzibile și stabilite prin aplicarea unor criterii consecutive și obiective, ci mai degrabă sunt determinate de voința subiectivă de a efectua plata (a unor operatori supuși în plus unor presiuni și stimulente foarte diferite în această privință) fără vreo legătură reală cu produsele efectiv importate.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât Comisia ar fi putut adopta cu ușurință măsuri mai puțin restrictive pentru a face față deficitului de aprovizionare, măsuri care nu ar fi fost exclusiv în detrimentul rafinăriilor importatoare.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, întrucât Comisia a determinat așteptări legitime din partea reclamantelor cu privire la utilizarea instrumentelor disponibile potrivit Regulamentului nr. 1234/2007 pentru a restabili disponibilitatea aprovizionării cu zahăr brut din trestie destinat rafinării. De asemenea, Comisia a determinat așteptări legitime din partea reclamantelor cu privire la menținerea echilibrului între rafinăriile importatoare și producătorii naționali de zahăr.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor diligenței și buneii administrări, întrucât în administrarea pieței zahărului, Comisia a săvârșit în mod repetat erori și contra-

dicții fundamentale care demonstrează în cel mai bun caz o lipsă de înțelegere a mecanismelor de bază ale pieței. De exemplu, bilanțul său — care constituie unul dintre principalele instrumente privind conținutul și calendarul intervenției pe piață — prezenta erori grave și era întemeiat pe o metodologie viciată. În plus, acțiunile întreprinse de Comisie erau în mod vădit neadecvate în contextul deficitului de aprovizionare.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 39 TFUE, întrucât Comisia nu a îndeplinit două dintre obiectivele stabilite la această prevedere a tratatului.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a Regulamentului (UE) nr. 1006/2011⁽¹⁰⁾, întrucât taxele aplicate zahărului alb sunt în realitate doar cu o fracțiune mai mari decât cele aplicate zahărului brut, diferența fiind de doar 20 EUR/tonă. Aceasta contrastează în mod drastic cu diferența de 80 de euro dintre taxa standard de import pentru zahăr rafinat (419 euro) și cea pentru zahăr brut destinat rafinării (339 de euro), care sunt stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1006/2001.

În plus, în susținerea acțiunii în despăgubire, reclamantele pretind că Comisia a depășit în mod grav și vădit marja de apreciere conferită prin Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, ca urmare a pasivității sale și a acțiunilor sale neadecvate. Mai mult, neadoptarea de către Comisie a unor măsuri adecvate constituie o încălcare vădită a unei norme juridice „având ca obiect acordarea de drepturi particulare”. Comisia a încălcat în special principiile generale ale UE ale securității juridice, nediscriminării, proporționalității, încrederii legitime și obligația de diligență și bună administrare.

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 505/2013 al Comisiei din 31 mai 2013 de stabilire a unor măsuri excepționale suplimentare privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2012/2013 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă (JO L 147, p. 3).
- (2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 629/2013 al Comisiei din 28 iunie 2013 de stabilire a unor măsuri excepționale suplimentare privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2012/2013 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă (JO L 179, p. 55).
- (3) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 574/2013 al Comisiei din 19 iunie 2013 de stabilire a coeficientului de atribuire pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii cu taxă pe excedent redusă în anul de comercializare 2012/2013 (JO L 168, p. 29).
- (4) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 677/2013 al Comisiei din 16 iulie 2013 de stabilire a coeficientului de atribuire pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii cu taxă pe excedent redusă în anul de comercializare 2012/2013 (JO L 194, p. 5).
- (5) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 460/2013 al Comisiei din 16 mai 2013 privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a treia invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 (JO L 133, p. 20).

- (⁶) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 542/2013 al Comisiei din 13 iunie 2013 privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a patra invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 (JO L 162, p. 7).
- (⁷) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 al Comisiei din 18 ianuarie 2013 de deschidere, pentru anul de comercializare 2012/2013, a unei invitații permanente de participare la licitație pentru importurile de zahăr încadrat la codurile NC 1701 14 10 și 1701 99 10 cu taxă vamală redusă (JO L 16, p. 7).
- (⁸) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (JO L 299, p. 1).
- (⁹) Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 58, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 77).
- (¹⁰) Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 282, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 august 2013 — Chin Haur Indonezia/Consiliul

(Cauza T-412/13)

(2013/C 274/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Chin Haur Indonesia (Tangerang, Indonezia) (reprezentanți: T. Müller-Ibold și F.-C. Laprevote, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a articolului 1 alineatul (1) și a articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 (¹), în măsura în care prin acestea se extinde taxa antidumping asupra reclamantei și se respinge cererea de scutire formulată de aceasta;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta cauză;
- dispunerea oricăror alte măsuri pe care Tribunalul le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că Comisia și Consiliul nu au demonstrat eludarea în ceea ce privește importurile din Indonezia și au săvârșit astfel o eroare vădită de apreciere, întrucât:
  - concluzia că a avut loc o modificare a configurației schimburilor comerciale este vădit eronată;
  - Consiliul a apreciat în mod greșit că producătorii indonezieni și în mod special reclamanta transbordau biciclete din China către UE.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că în mod greșit s-a reținut de către Consiliu că reclamanta nu a fost cooperantă și că o asemenea lipsă de cooperare justifică refuzul cererii de scutire formulată de aceasta, întrucât:
  - reclamanta a cooperat în cea mai mare măsură posibilă;
  - concluzia privind lipsa de cooperare este nejustificată;
  - concluzia Consiliului privind lipsa de cooperare constituie o încălcare a obligației de motivare;
  - Consiliul nu a luat în considerare informații suplimentare furnizate de reclamantă.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că dreptul reclamantei la un proces echitabil a fost încălcat în cadrul anchetei, întrucât:
  - Comisia nu și-a respectat obligația de examinare imparțială a probelor prezentate în fața sa;
  - ancheta Comisiei conține neregularități procedurale.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se susține că refuzul de a acorda reclamantei o scutire constituie o încălcare a principiului egalității de tratament, întrucât:
  - Comisia a discriminat reclamanta prin faptul că a acordat o scutire unor exportatori aflați într-o situație similară și a respins cererea de scutire formulată de reclamantă;
  - în mod greșit i s-a aplicat reclamantei același tratament ca cel aplicat producătorilor celor mai necooperanți.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se susține că concluziile regulamentului de punere în aplicare în ceea ce privește prejudiciul și dumpingul nu sunt conforme cu regulamentul antidumping de bază, întrucât:
  - concluzia privind neutralizarea efectelor corective ale taxei antidumping este eronată;